JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 8sten OCTOBER 1842. N. 41.

Aan de Protestantsche Ingezetenen dezes Eilands.

Aangezien het fonds der Protestantsche Gemeente, ter zake van het groot aantal bejaarde armen, niet langer bezwaard kan worden met de bedeeling van *Weezen*, zoo is het, dat de Eerwaardige Kerkenraad de vrymoedigheid gebruikt om, ten behoeve van die ongelukkigen, de liefdadigheid der Gemeente interoepen. Verscheidenen der zulken,die hunne beide ouders of een' derzelven verloren hebben, dwalen in ons midden rond, gebrek hebbende aan de eerste noodwendigheden des levens, buiten de gelegenheid om behoorlyk te worden opgevoed, en alzoo in een' beklagenswaardigen toestand opgroeijende met weinig verwachting voor de toekomst. In het belang dier verlatenen, dat den Eerw. Kerkenraad heilig op het hart blyft wegen, en ook in het belang der maatschappy, waarvan zy eens nuttige leden zouden worden, byaldien men op hunnen jeugdigen leeftyd de hand niet van hen aftrekt, wordt de Gemeente derhalve vriendelyk uitgenoodigd zich ernstig te vereenigen tot verbetering van het lot der arme ouderlooze kinderen. Wanneer ieder geloofsgenoot naar vermogen een geldelyk offer brengt op het altaar der menschlievendheid, dan zal het niet moeijelyk zyn, onder medewerking van het achtbaar Bestuur der Kolonie, onze Weezen in eene doelmatige verzorging te doen deelen. Het woord der uitnoodiging, dat heden onder uw oog komt, en dat der Godsdienstige opwekking, hetwelk, by gelegenheid dat er aan een Weesje de H. Doop zal worden toegediend, op morgen der Gemeente zal worden toegesproken, hebbe die gelukkige werking, dat er ruim en rykelyk worde deelgenomen aan de Inzameling, die by wyze van Inteekening gedaan zal worden en waarvan de Lyst door Leden des Kerkenraads zal worden rondgedragen, terwyl de gunstige uitslag van deze buitengewone Collecte ten behoeve van onze *Weezen* openlyk zal worden bekend gemaakt. Dat toch die uitslag gunstig zal zyn en vereerend voor de Leden van ons Kerkgenootschap, meent de Kerkenraad, steunende op vroegere ondervinding, veilig te mogen vertrouwen.

In naam des Eerw. Kerkenraads der Protestantsche Gemeente,
De President van denzelven,
C. CONRADI.
Curaçao den 8 October 1842.

In de *Evening Mail* van den 8 Augustus vinden wy het volgende artikel:—

"De rustige ontvangst van den ex-koning by zyn jongste bezoek in den Haag toont genoegzaam aan den staat van 'svolks gevoelen, ofschoon het Hof 's Konings gemalin met bykans koninklyke eerbewyzen ontvangen heeft. Een jaar geleden zou misschien dit bezoek niet gedaan zyn zonder de rust van het publiek te hebben verstoord; want het was toen nog onzeker, hoedanig het gouvernement zoude gehandeld hebben ten aanzien van zoo vele ingewikkelde zaken, welke onvereffend zyn gebleven, en voornamelyk ten aanzien van de koloniale begrootings staten, waarin de gewezene koning persoonlyk te veel belang had om niet genegd te zyn alle mogelyken invloed op zyn opvolger te oefenen. Het ontslag van den Heer Van Maanen en de belofte om de koloniale inkomsten en uitgaven aan het beheer van de Staten Generaal te onderwerpen hebben ten volle de wenschen van het volk bevredigd, zoo dat de tegenwoordigheid van den koning volstrekt geene ontevredenheid gebaard heeft. De Graaf van Nassau vertrok weldra naar Silesie terug."

'S GRAVENHAGE, 27 *July.* Ingevolge de jaarlyksche opgaven der bevolking van de onderscheidene provincien van het ryk, overgelegd in de jongste vergadering der provinciale staten, bedraagt de bevolking op den 1 January 1842, 2,899,638 zielen. In 1840 bedroeg de bevolking 2,860,450 zielen; dezelve is dus vermeerderd met 39,188. Men merkt hierby aan, dat de vermeerdering van de laatste twee jaren ongetwyfeld grooter is, dan dit getal, omdat het garnizoen niet op alle plaatsen onder de bevolking is opgenomen geworden. De manschappen van Z. M. schepen, ten getalle van 5,299 man, welke op den 1 January 1840 aan boord waren, zyn toen niet in de bevolking staten opgenomen.

De kroonprins van Hanover vierde op den 20 July jl., te Altenberg, zyne verlooving met Princes Maria van Saxe Altenberg en keerde dadelyk naar Hanover terug. De koning gebruikte het water te Ems. By het sluiten der zittingen van de staten bekrachtigde de koning het voorstel der kamers om aan de noodlydenden van Hamburg 100,000 dollars te geven.

DE HERTOG VAN ORLEANS. Er wordt eene medaille geslagen ter aandenking van het overlyden van den Hertog van Orleans, naar eene schets van den Heer Montagny, vertoonende aan de eene zyde de buste van den Hertog met het opschrift—"*Ferdinand Ph., L. C. Duc d'Orleans, Prince Royal, né le 3 Septembre 1810, mort le 13 Juillet 1842*"; en op de keerzyde eene lykbus, omsingeld met lykversierselen en een krans met de volgende zinsnede, gebezigd door Tacitus aan Germanicus:—"*Illacrymabunt quondam florentem et tot bellorum superstitem etiam ignoti.*" (Als nog onbekende volken zullen het lot beweenen van hem, die eens zoo magtig was en die zoo vele oorlogen ontkomen is.) Aan het onder randje zyn geplaatst de woorden van de koningin:—"*Nous etions trop heureux et trop fiers de lui: Dieu nous l' a enlevé.*"

DE DRIE JULY DAGEN. De *Courier Français* vermeldt, dat de gewone uitdeeling van levensmiddelen aan de behoeftigen van Parys, op de verjaardagen van de roemryke dagen van July, ditmaal dubbel is geweest wegens het overlyden van den Hertog van Orleans. Deze uitdeeling, welke bestaat uit tarwe brood, wyn, pasty, spek en versch vleesch, had plaats, op den 27 July, door de gansche stad Parys. De officiele staten der behoeftige armen, ingeschreven op de lyst der bedeelde armen in de twaalf arrondissementen van Parys, bevatten 30,000 huisgezinnen of omtrent 70,000 personen, gevende dus één op de 12 der bevolking van Parys.

DE VIERVOETIGE SMOKKELAARS. De *Constitutionnel* zegt, dat de op de grenzen tusschen Frankryk en Belgie met honden gedrevene sluikhandel steeds toeneemt, zoowel in uitgebreidheid als in werkdadigheid. Men berekent het getal honden, hetwelk in dezen handel gebezigd wordt, op 30,000. Er is eene premie uitgeloofd om deze viervoetige smokkelaars te vernielen, ten welke gevolge er een zeer groot getal onder de handen van de Douaniers omgekomen zyn; doch zy worden weldra door anderen vervangen. Hunne woonplaatsen zyn in Frankryk, alwaar zy wel gevoed en vriendelyk behandeld worden; zy worden van tyd tot tyd naar Belgie gezonden, alwaar zy uitgehongerd en door personen, gekleed als fransche tolbeambten, geslagen en mishandeld worden, zoo dat zy een afschuw krygen van dusdanig gekleede menschen; en op hunne reis naar Frankryk terug ontvlieden zy al de douaniers en maken eenen omweg om te huis te komen; wanneer zy losgelaten worden om naar hunne woonplaatsen terug te keeren, geladen met een last van vyf tot zes kilogrammen koopwaren, dan loopen zy met zeer veel spoed, doordien zy zeker zyn by hunne aankomst eene goede behandeling te erlangen.

DE OUDE KRYGSMAKKERS VAN NAPOLEON. De *Moniteur* vermeldt het overlyden van den Generaal Baron St. Cyr Nugues, Pair van Frankryk, hetwelk plaats had aan de bladplaatsen te Vichy.

De *Courier Français* vermeldt het overlyden van Baron Larrey, den beroemden heelmeester, hetwelk plaats had op den 29 July, te Lyons, bykans op hetzelfde uur, dat zyne echtgenoot, de Barones, te Parys overleed. "De Baron Larrey", zegt de *Courier Français* "was een der eerste heelmeesters van zyne eeuw en een der beminnelykste karakters in gezelschap. Napoleon zelve getuigt van zyn kunsttalent, door hem in alle gelegenheden te gebruiken, en verkondigt zyne zeldzame deugden in deszelfs onsterfelyken uiterste wil. De Baron Larrey was op zyne terugreis van Algerie, na eene geneeskundige inspectie onder de troepen in die kolonie genomen te hebben.

GELUID EN LICHT. Sir John Herschell zegt, dat de donder naauwelyks gehoord kan worden op meer dan 20 of 30 myien afstands van de ontploffing, maar dat het weerlicht kan gezien worden op den afstand van 200 mylen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 October 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 15 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Militaire Administratie.

BEKENDMAKING.

DEGENEN, die hunne rekeningen ten laste de bovengemelde Administratie over het 3de kwartaal 1842 hebben ingeleverd, kunnen daarop betaling erlangen op Vrydag, den 14 October, van 's morgens 10 tot des namiddags 2 ure; zynde hieronder begrepen de pensioenen van Officiers Weduwen, voor zoo verre als die gewonelyk by de gemelde Administratie worden uitbetaald, en zulks ten kantore van den ondergeteekende binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 7 October 1842.
De Kapitein Kwartiermeester,
VAN EPS.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen drie maanden deze kolonie te verlaten, verzoekt al de genen, die iets van hem te vorderen hebben, hunne rekeningen ter betaling intezenden; en alzoo worden alle zyne debiteurs aangemaand om binnen den tyd van drie maanden, hunne openstaande rekeningen te komen vereffenen.

Voorts biedt de ondergeteekende ter verkoop aan alle soorten van Sterke Dranken, Wynen, Liqueuren, enz. enz.

Curaçao den 7 October 1842.
C. HENSLE.

OVERLEDEN verleden Maandag, den 3 dezer, AUGUST ABRAHAM, Zoontje van den Heer PH. A. MULLER, in den ouderdom van 21 maanden; en

Op Woensdag, den 5 dezer, na eene langdurige ziekte, de Heer MORDECHAY VAN ELIAO LEVY MADURO, in den ouderdom van 27 jaren.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1842.

N. M. Dingsdag den 4 te 1 u. 51 m. 's morgens.
E. K. Dingsdag den 11 te 3 u. 8 m. 's morgens.
V. M. Woensdag den 19 te 6 u. 40 m. 's morgens.
L. K. Woensdag den 26 te 8 u. 8 m. 's avonds.

Verleden Zaturdag, den 1 dezer, is binnen deze haven van Aruba aangekomen, Z. M. Brik VENUS, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant F. A. JÖHR.

Ten gevolge der verkiezingen van kiezers voor een nieuwen president, heeft er in de laatste dagen eenige wanorder onder het volk in de provintie Coro plaats gehad. Er bestonden twee partyen of twee genootschappen, welke zich onderscheiden door de benamingen van *Progresista* en *Patriotica*; de eerste party behoort tot de eerste klasse van het volk en de andere tot de mindere klasse. Het was de eerste party gelukt om de kiezers te benoemen; doch door het aftreden van den Gouverneur Zabála, kwam zyn opvolger, het hoofd der party van de *Patrioticas*, de Heer Hidalgo, aan het bestuur, hy vernietigde dadelyk de door de *Progresistas* gedane verkiezing, liet den Regter ter eerste instantie, met name Boras, gevangen zetten en maakte eene nieuwe benoeming van kiezers. De tegenparty geen ander middel vindende om zich staande te houden, scheepte zich aan boord van eene schoener, ten getalle van 22, en vertrok naar La Guayra, ten einde by het hooge gouvernement redres te zoeken.

Na het vertrek van de hoofden der *Progresistas* naar La Guayra was alles wederom rustig; doch uit vreeze van eene hernieuwing van wanorder, waarvan het gemeene volk party kan trekken om te plunderen, waren eenige handelaren van de stad Coro van daar met hunne goederen naar La Vela vertrokken. Tien handelaren te Coro, nederlandsche onderdanen, hebben gezamentlyk een brief aan den tegenwoordigen Gouverneur van Coro, den Heer Hidalgo, geschreven, met verzoek om te voorzien in de veiligheid van hunne bezittingen aldaar, hetwelk hun ook is beloofd geworden. Ook vernemen wy, dat deze handelaren zich per brief aan dit bestuur gewend hebben, verzoekende om bescherming.

Wy wenschen en hopen, dat de rust aldaar ongestoord zal blyven, daar Curaçao veel zoude verliezen by eenige onlusten aan de overkust.

Wy hebben deze week eenige nummers van de *Times*, zynde de laatste van den 1 September, gelezen. De wet van regentschap in Frankryk was in beide de kamers met eene groote meerderheid van stemmen doorgegaan. Er waren wyzingen in dezelve voorgedragen, het zy om de Hertogin van Orleans als regentesse te benoemen, het zy om de meerderjarigheid van den Souverein tot een meer gevorderden leeftyd te brengen, het zy ook om deze wet slechts voor het tegenwoordige geval te bepalen en niet voor alle volgende gevallen te bestemmen, ens.; doch alle wyzingen zyn afgeslagen geworden. Zelfs Thiers is in dit geval de oppositie party afgevallen en heeft door zyne welsprekendheid veel toegebragt, dat deze wet, die naar den zin van den ouden koning is opgesteld, in de kamer der gedeputeerden is doorgegaan.

Een ieder, die eigendommen en bezittingen heeft, gevoelt thans de noodzakelykheid om zich aan den koning aan te sluiten; want door den dood van den kroonprins zyn de kansen voor de omwentelings gezinden vermeerderd geworden, en de ryken loopen alsdan gevaar hunne goederen te verliezen.

De Hertog van Nemours, die te voren de volksliefde niet heeft bezeten en nergens met vreugde bewyzen werd ontvangen, is thans op zyne reis naar Straasburg op alle plaatsen met uitbundige bewyzen van vreugde ingehaald geworden.

De zittingen der kamers zyn verdaagd tot de maand January aanstaande. Deze jongste byeenkomst heeft dus geen ander doel gehad, dan om de wet van het regentschap vasttestellen.

Gedurende den burger oorlog in Spanje heeft een gedeelte van de bevolking der bergstreek, aan Frankryk grenzende, enkel bestaan uit roostogten door de vlakten van Catalonien te doen, onder voorwendsel van voor den troon en het altaar te stryden.— Eenigen tyd na het verdryven der Carlisten en toen het leger der koningin de provintie had ontruimd, hervatteden de bergbewoners, die den arbeid ontwend waren, hun oud handwerk op nieuw, dat is: zy vormden zich tot rooverbenden, plunderden de steden en dorpen uit, voerden de ingezetenen naar het gebergte en lieten hen voor groote sommen rantsoeneeren. Wanneer zy door de troepen der koningin vervolgd werden, of wanneer zy eene groote som byeen hadden, dan begaven zy zich naar Frankryk, waar zy alsdan het geld ruimschoots verkwisteden. Dit was zeker den fransche gezagvoerders wellekom; want zoo doende werd er geld in Frankryk in omloop gebragt. Wanneer dit geld verteerd was, trokken zy de Pyreneën weder over, en het rooven nam op nieuw een aanvang. Er kwam derhalve aanzoek op aanzoek by het fransche ministerie om de Carlisten van de grenzen te doen verwyderen; doch hiervan kwam niets; de Carlisten bleven op de grenzen.

Eindelyk werd de werkzame en dappere Zurbano tot opperbevelhebber der troepen in Catalonien benoemd. Deze begon de uitoefening van zyn gezag met het gevangen nemen der vrouwen en kinderen van de roovers. Hy liet tevens eene publikatie afkondigen, waarin hy de ingezetenen verbood hunne gevangene bloedverwanten te rantsoeneeren, waarin ook gezegd werd: dat de huisgezinnen der Carlisten borg bleven voor het leven der gevangene burgers in het gebergte; dat is: de Carlisten schoten hunne gevangenen dood, als zy door hunne verwanten niet vry gekocht werden; Zurbano daarentegen liet deze verwanten, die de gevangenen vry kochten, en tevens zoo vele kinderen of vrouwen van Carlisten, als er gevangene burgers waren doodgeschoten, doodschieten. Dit was een verschrikkelyke maatregel, even zoo akelig als de razzias der Franschen in Afrika, doch in beide gevallen is het gelukt.

Zurbano had de verantwoordelyke gestelde burgers wapens in handen gegeven; deze aangevallen wordende vochten wanhopig, verzekerd zynde, dat zy niet weer los gekocht konden worden. Velen Carlisten verlieten hunne benden om hunne huisgezinnen van het doodsgevaar te bevryden. Nu werden de overige over de grenzen gedreven en het fransche gouvernement, thans redelyker geworden zynde, heeft de gendarmerie bevel gegeven om de gevlugtte Carlisten optevangen en naar het binnenland te vervoeren, hetwelk ook plaats heeft gehad. Intusschen blyft Spanje niet veilig, zoo lang de uitgewekenen toegestaan worden in de grensprovintien te wonen.

Zurbano heeft van alle districten uit Catalonien dankadressen ontvangen, wegens het zuiveren dier provintie van de rooverbenden.

Men rekent, dat er in Spanje een half millioen smokkelaars bestaan, van welke honderd duizend gewapend zyn. Deze houden zich bezig om verbodene goederen uit Frankryk, Portugal en Gibraltar intevoeren. Hierdoor wordt 's ryks kas zeer benadeeld. De vorige koningen hadden geen geestkracht genoeg om dit kwaad tegen te gaan; Espartero heeft dan ondernomen om dit te doen. Hy heeft troepen laten oprukken tegen Portugal en Frankryk en wil door krachtvolle maatregelen een kwaad uitroeijen, hetwelk eeuwen lang bestaan heeft, doch dat evenwel weer veel bloed zal kosten.

De spaansche natie is geheel verontzedelykt, een ieder heeft afkeer tot werken en zoekt zich te onderhouden door roof, door den contrabanda handel of het klooster leven. Wanneer Paus Gregorius zich beklaagt over het afschaffen der kloosters te Argau, zeggende, dat dezelven zoo nuttig zyn wegens het verspreiden van een godsdienstigen zin en de opvoeding der jeugd, dan kan Spanje niet tot voorbeeld genomen worden; want in geen land waren meerder kloosters, en in geen land was de onwetendheid, zedeloosheid ook grooter dan in Spanje.

De Infante Don Francisco de Paula en zyne familie bevonden zich te St. Sebastiaan, de zeebaden gebruikende; van daar zullen zy zich naar Bilbao begeven, doch schynen nog geene plaats in Spanje als vast verblyf gekozen te hebben.

Er waren te Londen Couranten van de Kaap de Goede Hoop ontvangen tot de dagteekening van den 18 Juny, welke vermeldden, dat de van de Kaap uitgezondene britsche troepen ter onderwerping van de hollandsche boeren te Port Natal volkomen verslagen zyn geworden. Kapitein Smith, de bevelhebber dezer troepen, geeft

aan het gouvernement het volgende verslag dezer nederlaag:—

"Port Natal, 25 Mei.

"Met diep leedwezen moet ik U mededeelen den noodlottigen uitslag van den aanval door de troepen onder myn bevel tegen de uitgewekene boeren, verzameld in het kamp van Congella te dezer plaats.

"In myn jongst verslag heb ik breedvoerig opgegeven de onderscheidene maatregels, welke door de boeren genomen zyn om onze troepen te kwellen en nadeel aantedoen, en myn besluit te kennen gegeven om, zoo lang zulks, met behoud der eere van den dienst, kan geschieden, my te onthouden van vyandelykheden te beginnen, in de hoop om dit misleide volk te bevredigen en den weg te banen tot eene vredelievende beslegtiging hunner lang bestaande geschillen met het gouvernement van de Kaap; maar op den ontvangst van eenen beledigenden brief, waarin gevorderd werd, dat de krygsmagt onder myn bevel onverwyld Port Natal moest verlaten, en op het wegvoeren door gewapende lieden van het aan de troepen behoorende vee, vond ik my genoodzaakt andere maatregels te nemen.

"Dientengevolge besloot ik om in den nacht van den 23 dezer hun kamp te Congella (eene plaats omtrent drie mylen van onze positie) te gaan aanvallen. Daar de weg, leidende naar Congella, digt met bosschen begroeid was, dacht ik het best met laag water langs het strand te trekken, doordien ik hierdoor de boeren ontwyken kan, tot dat ik op eenen kleinen afstand van hunne stelling kwame. Ik plaatste een houwitzer in eene boot en liet dezelve onder het bevel van een sergeant van de koninklyke artillerie het kanaal afzakken, met last om zich binnen den afstand van 500 yards van Congella te houden en aldaar de troepen aftewachten, ten einde dezelven met de twee zes ponders, welke medegenomen waren, te dekken. De krygsmagt, welke uitgetrokken was, bestond uit 1 luitenant en 17 artilleristen; 1 luitenant, 1 sergeant en 2 gemeenen van de koninklyke sappeurs; 2 kapiteins, 2 luitenants, 5 sergeanten en 100 soldaten van het 27e. regement.

"Na vooraf een piket uitgezonden te hebben langs den kant van het bosch om onze beweging zoo veel mogelyk geheim te houden, begon de optogt te 11 ure 's nachts (het was toen zeer schoon maneschyn) en wy kwamen ongemoeid tot omtrent 800 yards van de plaats van aanval. Tot myne groote teleurstelling vond ik, dat de boot het kanaal niet was afgezakt; doch daar ik het onvoorzigtig achtte om op de aankomst van de boot te wachten, zoo was ik genoodzaakt zonder den belangryken bystand van de houwitzer den aanval te beginnen. Ik gaf order om aanterukken, en gekomen zynde aan het einde van het bosch, waar het open veld vóór Congella begon, opende zich een zwaar en wel gerigte vuur op hen, waarop zy terstond zich in slagorder stelde en het vuur beantwoorden, terwyl de twee zes ponders geladen werden.

"Ongelukkiglyk werd er door het doodschieten van een der trekossen eenig verwyl veroorzaakt; doch dit te boven gekomen zynde, werd de vyand door een vernielend vuur van de zes ponders voor een oogenblik tot zwygen gebragt; maar toen verscheidene ossen gewond werden en los raakten, liepen zy onder de troepen en verwekten er eenige verwarring. Deze omstandigheid begunstigde wederom de boeren, die, hiervan party trekkende, op nieuw het vuur hervatteden en zulks met hunne lange geweren, welke vernielender zyn, dan militaire geweren. Dit heeft groot verlies onder onze troepen aangerigt.

"Ziende, dat ik het doel, hetwelk ik beoogd heb, niet zou kunnen bereiken, en dat myne manschappen een voor een doodgeschoten werden, dacht ik het raadzaam terug te trekken. Wy keerden op denzelfden weg terug, doch vond denzelven, door den aanwassenden vloed, eenigzins moeijelyk; niettemin kwamen wy te 2 ure in tamelyke goede order in ons kamp terug, latende echter de twee stukken geschut in handen van den vyand, doordien er geene ossen waren om dezelven voort te trekken.

"Zoodanig was tot myn leedwezen de uitslag van dezen aanval, waarvan het verlies groot was. Eene voorname oorzaak van deze mislukking schryf ik toe aan het wegblyven van de boot, waarop ik de houwitzer geplaatst heb. Zy kwam naderhand, doch te laat.

"Vermoedende, dat dit behaalde voordeel de boeren zoude aanmoedigen om ons kamp dadelyk te komen aantasten, liet ik alle mogelyke voorzorgen nemen om hunnen aanval met vrucht te kunnen afslaan. Ik bedroog my niet in myn vermoeden; want kort daarop werden alle drie zyden van het kamp door eene zware magt aangevallen; zy ontmoette echter een hevig wederstand, doch trok niet terug dan vóór het aanbreken van den dag.

"Het verlies van de boeren kan ik niet met zekerheid opgeven, my is echter verhaald, dat hetzelve groot was. Dien ganschen dag hebben zy geen aanval gedaan. Ik moet hun echter regt laten wedervaren met te verklaren, dat zy de gekwetsten, welke in hunne handen gevallen waren, met zeer veel menschlievendheid behandeld hebben. Deze met de lyken van degenen, die in het gevecht gevallen waren, zonden zy in den namiddag naar het kamp.

"Welke stappen zy verder zullen nemen kan ik op dit oogenblik met geene zekerheid zeggen.

"Het verlies aan onzen kant bedraagt: aan dooden Luitenant Wyat van de koninklyke artillerie en 3 artilleristen; zwaar gekwetst 1, ligt gekwetst 1. Van de koninklyke sappeurs, 2 ligt gekwetst. Van het 27 regiment, aan dooden 8; gevaarlyk gewond 7; zwaar gewond kapitein Lonsdale, 1 sergeant en 7 gemeenen; ligt gewond 1 sergeant en 8 gemeenen; gemist 1."

De Zeilpakketten naar de West-Indiën hebben het engelsche gouvernement jaarlyks gekost de som van 46,000 ponden sterling; de Stoompakketten zouden aan dat gouvernement kosten 400,000 ponden sterling, indien deze vaart bleve voortduren. Daar het voor dit gouvernement en de engelsche kooplieden niet van zeer veel belang is of derzelver depeches en correspondentien naar de West-Indiën eenige dagen vroeger of later aangebragt worden, maar wel dat zy regelmatig plaats hebben, zoo heeft het gouvernement goedgedacht de aanvrage om meerdere toelaag aan de Stoompakket Kompagnie te weigeren, en dientengevolge de Zeilpakketvaart weder te herstellen.

In de jongste zittingen van het Parlement heeft de Minister Peel zich gunstig over de nationaliteit der poolsche natie uitgelaten. De engelsche Couranten, welke deze redevoeringen behelsden, zyn wel in Pruissen en Rusland toegelaten, maar als naar gewoonte zyn alle uitdrukkingen in dezelven, welke door de censuur afgekeurd zyn, overdrukt met zwarte blokken. De lezer deze aldus overdrukte regels voor zich hebbende, kan wel weten, dat hier iets gestaan heeft, dat door zyn gouvernement is afgekeurd, doch het eigentlyke kan hy niet te weten komen; zyne nieuwsgierigheid wordt opgewekt, maar niet bevredigd.

Bean, die het laatst op de koningin van Engeland geschoten heeft, is veroordeeld tot eene gevangenisstraf voor de tyd van 18 maanden, in Newgate.

De onderaardsche gewelven in de kerk te St. Denis dienden in vorige tyden tot begraafplaatsen der fransche koningen. Gedurende de fransche revolutie werden de gebalsemde lyken dezer koningen uit dezelven gehaald en in eenen kuil met ongebluschte kalk geworpen. Dit voorbeeld werd in 1795 door de patriotten te Leeuwaarden nagevolgd, die insgelyks de gebalsemde lyken van de vorsten der jongere tak van Oranje Nassau, die in de groote kerk aldaar begraven lagen, voor den dag haalden en vernielden en de graftombes van wit marmer en toetssteen verbryzelden. Toen Napoleon in Frankryk heerschte, rigtede hy weer de gewelven van St. Denis in tot grafplaatsen der leden van de keizerlyke familie. De kroonprins van Holland was de eerste, die aldaar nedergelegd werd; doch deze moest deze plaats weder inruimen, toen de Bourbons werden hersteld. De Hertog van Berry en Lodewyk de XVIII. daalden er ten grave. Louis Philippe heeft echter de kapel te Dreux tot begraafplaats voor zyne dinastie gekozen. In een prachtig Mausoleum ligt begraven zyne dochter Maria, die met den kroonprins van Wurtemberg was getrouwd, en naast haar rust thans ook de Hertog van Orleans. Napoleon echter werd geen koninklyke grafgewelf ter rustplaats aangewezen; hy rust in de kapel van het Hotel der Invaliden.

Toen het gezag van het Huis van Oranje in Nederland was hersteld, was men van gevoelen, dat Koning Willem I. het lyk van zyn vader uit de domkerk te Brunswyk, als mede dat van zyn broeder uit Padua, naar het familie graf te Delft zou laten overbrengen. Prins Frederik stierf als opperbevelhebber van het Oostenryksche leger in Italie te Padua, hy werd aldaar als protestant op ongewyden grond begraven; evenwel praalt er een marmer gedenkteeken op zyn graf, gebeiteld door den beroemden Canova.

De Hollanders zyn echter niet zoo gesteld op praalvertooningen met lyken als de Franschen en Venezolanen, en dat is de reden, dat Willem V. en zyn zoon Frederik ongestoord in hunne graven zyn blyven liggen, en niet vervoerd zyn even als Napoleon en Bolivar.

Het overbrengen van het lyk van Napoleon had daarenboven een staatkundig doel. Door deze plegtigheid werd die natie bezig gehouden en afgeleid; hierdoor werden er onlusten en volksbewegingen voorgekomen; en op dat de intogt van Napoleon in Parys zelve geene aanleiding tot volksbewegingen zou geven, koos men daartoe uit den koudsten dag van het jaar, doordien men had opgemerkt, dat sedert de eerste fransche revolutie alle volksbewegingen in warme dagen hebben plaats gehad.

De lykplegtigheden van den Hertog van Orleans, namelyk het overbrengen van het lyk naar Neuilly, van daar weer naar Parys, het ten toon stellen van het gebalsemde lyk in de hoofdkerk en eindelyk de begrafenis in het Mausoleum te Dreux, hebben aandoeningen by de Franschen opgewekt; van daar dat het den koning zoo gemakkelyk gevallen is om zyne kandidaten tot president en vice president van de kamer der gedeputeerden benoemd te krygen, en misschien geeft deze kamer hem alles toe, wat hy maar voorstelt.

In de jongste europische Couranten zien wy, dat er in byna alle hoofdsteden van Europa, bvb. Madrid, Weenen, Napels, enz. zielmissen voor den Hertog van Orleans zyn gedaan geworden, welke door de leden van de fransche ambassade te dier plaatsen en regeringsleden zyn bygewoond.— Ook heeft de koning van Frankryk condoleantie brieven van alle vorsten hoven in Europa ontvangen, welke ook voor een min of meerderen tyd, naarmate zy met de fransch koninklyke familie vermaagdschapt zyn, den rouw aangenomen hebben.

Men meldt uit Leipzig het volgende :

Onlangs werd alhier eene byeenkomst gehouden van de *Vereeniging der Protestantsche Vrienden.* Uit de voorafgegane uitnoodigingen en uit de aanspraak, waarmede de voorzitter de vergadering opende, vernam men het volgende nopens den oorsprong en het doel dezer vereeniging. Een aantal geestelyken, in het eerst in Pruisen, had zich vereenigd om zich te verstaan omtrent de hoofdtrekken van een op het echte eenvoudige Evangelie herustend, niet door steile dogmatische begrippen van een vroeger tydvak beperkt, maar evenmin door eene toomelooze oppositie tegen al het positieve ontzenuwd geloof, en om voor dat geloof met vereenigde krachten werkzaam te zyn. De eerste vergadering van dit genootschap had omstreeks het midden van het vorige jaar te Gnadau, eene tweede veel talryker in den herfst te Halle en kort daarna een derde te Maagdeburg plaats gehad. Ook de tegenwoordige vergadering bestond voor het meerendeel uit geestelyken, zoowel uit het Koningryk Saksen en het hertogdom Altenburg, als uit de naburige Pruisische provincien Anhalt, enz. Daarby, hadden zich evenwel nog een groot aantal andere personen van heinde en verre gevoegd. Als het algemeene doel, en in zekeren zin als de leus van het genootschap werd uitgesproken : opbouw van het Ryk Gods naar het zuivere eenvoudige Evangelie, in den geest der Protestantsche Kerk, in het licht van onzen tyd en met alle de middelen der negentiende eeuw.— Het werd niet doelmatig geoordeeld eene meer bepaalde geloofsbelydenis vast te stellen, waardoor de leden zouden gebonden zyn ; in tegendeel begreep men, dat een ieder op zyne wyze en naar zyne innerlyke overtuiging, voor het algemeene doel, den opbouw van het Ryk Gods, werkzaam moest zyn, mits slechts zyne denkwyze en werkzaamheid den stempel droeg van eenvoudigheid, van waarheidsliefde, van toepasselykheid op het leven, en van bezadigde zucht om van het oude gebruik te maken voor de ontwikkeling van het nieuwe. Hieruit volgde, dat de aard der vergadering meer die eener vriendschappelyke en openhartige wisseling van denkbeelden, dan die eener eigenlyke vereeniging voor een bepaald doel wezen moest ; en zoo was het ook. De aanwezigen deelden elkander hunne denkbeelden over verscheiden belangryke punten van het godsdienstige en kerkelyke leven mede, zonder dat eenig bepaald besluit genomen werd. De byeenkomst, waarvan wel 300 personen deel namen, eindigde met een eenvoudig middagmaal, waarby gepaste opgeruimdheid heerschte. Het genootschap is voornemens een stichtelyk weekblad uit te geven, om daardoor den kerkelyken zin der gemeenten en derzelver vatbaarheid voor echt Evangelische waarheid te bevorderen.

De Heeren van Hoof, vader en zoon, horologiemakers te Antwerpen, hebben een uurwerk vervaardigd, dat in alle opzigten merkwaardig mag genoemd worden. Behalve een uur en minuutwyzer, heeft het nog vier verschillende andere, die de dagen der week, de dagteekening, de maanden en de gewone en schrikkeljaren aanwyzen. De zamenstelling van dit uurwerk is van dien aard, dat het gedurende *eene geheele eeuw* loopen kan.

De dagwyzer volbragt regelmatig zynen dagelykschen loop en gaat te middernacht naar den volgenden dag over. Die tot aanwyzing der dagteekening werkt even naauwkeurig en regelmatig, ongeacht het verschil in het getal dagen der maanden, gaande door eene schrander berekende bewerktuiging, in eens van den 28sten February op den 1sten Maart over, gelyk ook de maandwyzer. Hetzelfde geschiedt by de maanden van 30 dagen : de wyzer blyft nimmer by de volgende datums staan als hy verder overgaan moet. In de schrikkeljaren, wanneer er 29 dagen in de maand February zyn, wordt de overeenstemming tusschen dit schoone kunstwerk met den almanak even weinig verstoord ; want te middernacht van den 29sten February heeft de overgang op den 1sten Maart even geregeld plaats, als hy, zoo als wy reeds gezegd hebben, in de gewone jaren op den 28sten February des middernachts volbragt wordt.

SANSON DE SCHERPREGTER. De volgende schets van Sanson, de parysche scherpregter, die voorzeker aanspraak kan maken om als een held te worden beschouwd, vindt men in de *Gash Zeitung*, eene duitsche Courant. De geschiedenis levert geen ander op, die zoo veel van zyne natuurgenooten van het leven heeft beroofd.

" Hebt gy de fransche Couranten gelezen ? Weet gy wel, wie dood is ? Ik zal het u zeggen. Er is op den 20sten Augustus te Parys overleden een oud man van 87 jaren, met name *Henri Sanson*, Scherpregter van het departement van de Seine. My dunkt, ik zie U de schouders ophalen, en als of gy zeggen wilt : wat is er aangelegen of er een scherpregter meer of minder in de wereld zy. Deze Henri Sanson echter was geen gewoon afmaker van wettelyke moordenaars, brandstichters en dergelyk gemeen volks meer. Hy was de scherpregter *par excellence*, de Nemesis van de fransche natie, het laatste bedryf van de bloedige drama des jaars 1789. Met hem daalt een gedeelte van de met bloed geschrevene geschiedenis van Frankryk in het graf ; want hy was gedurende de eerste omwenteling de uitvoerder *des hautes oeuvres*, door wiens hand de hoofden van bykans al de genen, die op dat tydstip aan de guillotine, op de *Place de Concord*, het leven gelaten hebben, gegaan zyn. Sanson was toen een jong mensch van twintigjarigen ouderdom, hy behoorde tot geene party,en heden hieuw hy af het hoofd van een heethoofdige koningsgezinde met dezelfde koelbloedigheid, als hy morgen dat van een verdachte republikein zou doen. De geschiedenis kan vertellen of er een tweede scherpregter heeft bestaan, die zoo vele wereld beroemde hoofden van hunne schouders afgescheiden, of zoo veel levens naar den weg van de koude dood hebbe beschikt. Te dier tyd, toen de guillotine de fransche bevolking in bedwang hield, vielen er van dertig tot veertig hoofden dagelyks onder hare byl. Het is daarom niet te bewonderen, dat hy zoo bedreven is geworden in deze bloedige kunst. Wy zullen een kort overzigt geven uit zyn dagboek van verschrikking en in oogenschouw nemen de bloedige schimmen, welke uit de rampvolle gebeurtenis van dien tyd opryzen om ons de verschrikkelykheden van het verledene te binnen te brengen.

Voor het eerst ontmoeten onze oogen de schim van den 24 January 1791. Zy draagt eene gebrokene kroon en, wat nog droeviger is, een gebroken hart. De gekroonde schim van Lodewyk XVI, koning by de Gratie Gods, die een waarschuwend voorbeeld is voor de door God gezalfden en die hen toeroept :—" Wees regtvaardig en standvastig."

Hierop verschynt de witte schim van den 16 October 1793. Het bleeke door zorgen bedrukte gelaat, hetwelk hoezeer ook diep bedrukt, echter hare schoonheid niet verloor. Op den sneeuw witten hals rustteden de bloeddruppels der guillotine. Het bevallige hoofd, hetwelke eens eene met brillanten omzette kroon droeg, draagt thans eene doornenkroon ; dit hoofd is dat van Marie Antoinette, dochter van Maria Theresa, zuster van keizer Joseph en de gemalin van den ongelukkigen Lodewyk.

Thans zweeft over het tooneel eene schim, wiens aanschouw ons met afkeer vervult. Het kale hoofd, met deszelfs zondenlast, viel op den 6 November 1793.— Het is Philip van Orleans, Philip Egalité. Twee jaren te voren, toen Lodewyk zyne kroon op het schavot verloor, zat Philip in zyne cabriolet door zynen opera kyker te staren op de executie van zynen koninklyken broeder, even als eene opera *dilettante* de passen van eene Fanny Ellsler zou aanschouwen. Zyne schim kan ook tot een waarschuwend voorbeeld strekken tot in het laatste nageslacht, ons den vogelaar herinnerende, die in zyne eigene strikken gevangen werd.

Hierop ryst uit de duisternis van het graf de reusachtige schim van den 15 April 1794. Hare magtvolle gestalte en haar wreed uitzigt, welke zelfs in den dood de aanschouwers met schrik vervullen, vertoonen den donderende Jupiter van den oproerigen Olympus, den gevaarlyken Danton, wiens stem vergeleken kan worden aan het gerommel van den donder en wiens rede aan de verschroeijende stralen des bliksems. Man van verschrikking ! wie bragt uw hoofd onder de byl ?

Hierop volgt de schim van den 28 July 1794, die van Maximiliaan Robespierre, en kort op hare hielen volgen de schimmen van zynen broeder Augustin, St. Just, Couthon, Lebot, Henriot en zeventien anderen van hunne medemakkers. Den 19 Thermidor, den feest avond van de fransche omwenteling, was een moeijelyke dag voor onzen scherpregter. Daar hy eenmaal den Franschen het bevallige hoofd van hunnen koning vertoond heeft, zoo vertoonde hy dien dag aan de uitbundige volksmenigte de verdraaide gelaatstrekken van den Dictator. Terwyl zy hunne goedkeuring met gejuich deden blyken, dacht ieder by zich zelve " Nu kunnen wy gerust slapen zonder te vreezen door den beul te zullen worden opgewekt." Maar op dien nacht, toen het afgematte Parys zich in eene zoete rust bevond, kon Sanson, die het hoofd van het schrikbewind vermeld had, geen oog toe doen ; want Robespierre en de gansche trein van de slagtoffers der omwenteling verzamelden zich in eenen kring rondom zyne bedstede en verjoegen den slaap van zyne oogleden. Toen vouwde hy zyne handen te zamen en bad—"Vader in den Hemel vergeef het my, ik was maar slechts het werktuig" Van dien dag af rustte hy van zynen arbeid ; hy veegde het bloed af van zyne byl en met eene zucht legde hy zyne handen in zynen schoot.

Na een tydsverloop van twee en veertig jaren, waarin hy opvolgelyk de directoire, het triumviraat, het consulaat, den keizer Napoleon, Lodewyk XVIII. en Karel X. had zien verschynen en verdwynen, werd hy door Louis Philippe wederom op de plaats van executie geroepen om het scherp van zyne byl aan Fieschi en deszelfs medepligtigen en kort daarop aan Alibaud, te beproeven. Hy maakte de roestige guillotine schoon en voerde de besluiten der wet met dezelfde onpartydigheid uit als hy zulks te voren gedaan had. Het hoofd van Lodewyk XVI. was het eerste en dat van Alibaud het laatste, hetwelk onder zyne handen viel.

De Nemesis van Frankryk, Henry Sanson, slaapt nu gerust in het kerkhof.—*Uit de St. Thomas Courant.*